

HGGunnink, gehouden te Dalfsen, 05.02.2023

Votum + zegengroet

Psalm 110:1,2,3

Tien Woorden

Psalm 119:34,35,36

Gebed

Psalm 27:1,2,3

Lezen Romeinen 6:1-14

Filippenzen 3:20-21

Kolossenzen 2:6-23

Tekst **KOLOSSENZEN 3:1-4**

Bediening van het Woord

Psalm 27:4,5,6,7

Gebed

Dienst van de offeranden

Psalm 110:4,5,6

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

“Wie ben jij? En van wie ben je d'r één?”

Wat kan het antwoord op die vraag belangrijk zijn!

Als je zegt, “ik ben familie van Ridouan Taghi”, dan kon het wel eens zijn dat de deur voor je neus wordt dichtgeslagen.

Maar als je zegt: “ik ben d'r één van Heres [evt. andere naam ...]”, dan is het: “mooi, kom binnen, welkom!”

Nu komt de ouderling. En de ouderling die vraagt: “van Wie ben jij d'r één?”

Dan komt het er nog veel meer op aan, welk antwoord er dan gegeven wordt!

Van Wie ben jij er één?

In Kolosse zegt het gelovige gemeentelid: “ik hoor bij de Gezalfde!”

En degene die hier zit en gelooft, en die thuis meedoet, die mag hetzelfde zeggen: “ik hoor bij de Gezalfde!”

Even een opmerking tussendoor.

Ik zeg vanmorgen, denk ik, geen enkele keer: ‘Christus’. Dat staat wel zo in de HSV.

Maar ik zeg aldoor ‘de Gezalfde’.

‘Christus’ is een beetje een Naam geworden. Wij zeggen dat ook heel makkelijk: ‘Jezus Christus’. Als het ware twee namen.

Maar Christus heeft altijd die bijzondere betekenis van, de Man met de opdracht.

Priesterlijk, Profetisch en Koninklijk bezig, ZONDAG 12.
De Christus, de Gezalfde, de Messias Die gekomen is. En dan is de nieuwe tijd aangebroken.
En over die nieuwe tijd schrijft de apostel Paulus hier aan die gemeente in Kolosse.

Dat begon eigenlijk in 2:6, het eerste vers wat we ook gelezen hebben.
'Leef in verbondenheid met die Gezalfde, Jezus, de Heere.'
Die opdracht aan die gemeenteleden, aan u, die werkt de apostel dan verder uit. Dat doet hij eerst in de verzen 8 - 23. Terwijl hij dan vooral zegt: "nee, dit niet. En dat ook niet. En nog wat niet."
En dan komen we toe aan 3:1. Kijk, de apostel die had geen verzen, die schreef gewoon alles achter mekaar door. Maar wij gelukkig wel, dat is ook makkelijk.
Dan komen we toe aan 3:1, en dan gaat hij verder met: "en dit wel. En dat wel. En zus en zo!"

Het is niet zo vreemd trouwens, dat hij die volgorde gebruikt. Eerst dat 'niet'. En dan dat 'wel'.
Omdat wij zondig zijn, is 'nee' heel nodig.
Ik denk dat kinderen thuis vaker 'nee' horen, dan: "o, wat doe je dat allemaal goed. Ja, prachtig! Heel mooi! Fijn!"
Het is vaker: "nee! Toe, waarom nou!? Ach, niet doen!"
In de Tien Woorden van God, wordt acht keer als het ware 'nee' gezegd: 'Gij zult niet.'
En maar twee keer 'wel'. Het vierde en het vijfde woord.

Ik wil u vanmorgen het Woord van de HEERE laten horen onder het thema:

De Gezalfde lééft, daarom

- 1) moeten de gezalfden in Hem hemels leven**
- 2) moeten de gezalfden in Hem niet aards denken**
- 3) zullen de gezalfden in Hem de heerlijkheid ervaren**

1) Wie ben jij? Romeinen 6 en Filippenzen 3 geven dat heel nadrukkelijk aan: 'ik ben in Hem'. En hoe je dat ook wendt of keert, dat blijft moeilijk. Dat is een manier van zeggen waar je altijd weer goed over na moet denken.

Romeinen 6 - 'toen de Gezalfde stierf, ben jij, die in Hem gelooft, óók gestorven'.
'Toen de Gezalfde opstond, ben jij, die op Hem vertrouwt, óók opgestaan'.

Wat die Gezalfde op aarde allemaal deed, dat heeft direct betekenis en gevolgen voor de mensen die Hem volgen. Of met andere woorden: voor de gezalfden.
Dat is weer die ZONDAG 12.
Eerste vraag en antwoord daarvan gaat over 'DE Gezalfde'.
Tweede vraag en antwoord gaat over 'de gezalfden', over ons.

'Áls jullie dus met de Gezalfde zijn opgewekt'. Dat is ook, niet een manier om onzekerheid aan te geven, zo van: 'ja, als dat zo is, maar ja, ik weet het ook niet zeker, hoor.'

Nee, het is juist precies andersom.

Het is de bedoeling dat die Kolossenzen, en dat wij reageren met: 'Áls??' 'Kom nou, zeker weten! Dat staat zo vast als wat! Geen twijfel mogelijk! Ja, wij zijn met Christus opgewekt!'

Zo had de apostel immers in 2:12 ook al geschreven.

Dat wonder van genade, dat de drie-enige God in Kolosse gedaan heeft.

Dat die gemeenteleden leven met de Gezalfde.

Dan verbindt de apostel dat aan de doop, bij hen is dat ook de bekering.

En wij mogen ook elke keer, -en dat is ook een punt om daar bewust ook regelmatig mee bezig te zijn-, elke keer als wij denken aan onze doop, dat dát bij ons boven komt: 'opgewekt, om te leven met de Gezalfde'.

En nog een keer. Dat kan best moeilijk zijn.

Onze tekst dat zijn eigenlijk, denk ik, nogal bekende woorden.

Kolossenzen 3:1-4, dat mag je als een beetje bekend veronderstellen.

Maar wat betekent dit nou, zo dag en door?

Dat betekent bijvoorbeeld, dat je gelovend, de dag mag beginnen. En de dag mag eindigen met: "ik ben opgewekt met Christus! God is zó goed met mij, Hij ziet mij, als sámen met Christus".

Hij zegt tegen mij, als het ware: "Ik vind geen schuld in hem, in haar".

Dat kan ook moeilijk zijn.

Dat komt soms nauwelijks binnen.

Want wat kan een gelovige zitten, met telkens weer die schuld. Telkens weer dat tekort. Altijd maar door dat overtreden.

En dat wordt dan nog veel zwaarder, als satan bezig is en zegt: "wat denk jij nou eigenlijk, brutalerik, jij, zonder schuld? Dat kan toch helemaal niet! Laat je nakijken!"

Wij zijn toch ook gewone mensen, die als we de Bijbel lezen, en lezen over de toorn van God, tegen de zonde. En wij kennen onszelf, als de Heilige Geest ons onszelf heeft leren kennen. En dan weten we toch ook van die moeite, maar in die moeite, en het kan ook in die angst zijn, en in die zwakte, en in het verdriet daarover, houd juist dán toch vast, ons geloof kan zwak zijn, maar de Heilige Geest is Goddelijk sterk! En Die wil het u inprenten: 'er is geen veroordeling voor wie in de Gezalfde is!'

ZONDAG 12 noemde ik net.

Maar denk hierbij maar aan ZONDAG 23. In Christus.

En denk maar aan de Dordtse Leerregels: je bent in Hem.

Een nieuwe schepping. Levend gemaakt.

En waarvoor dan?

Om te leven voor God. Om toegewijd te zijn aan die Gezalfde.

Dat is: je moet je bezig houden met die hemelse dingen. Telkens weer.

Je moet daar aldoor druk mee zijn. Je moet je daar voortdurend op richten.

Ja, maar: wat zijn nou hemelse dingen?
Is dat een soort luchtfietsenrij of zo?
Is dat heerlijk achterover leunen en aan de hemel denken?
'In de hemel is het schoon ...', is het mooi ...

Nee, als het gaat over die hemelse dingen, dan mag u ook denken aan Filippenzen 3 wat we gelezen hebben,
Je hebt een paspoort, -en dat paspoort geeft dus aan wie je bent. En ook een beetje van wie je d'r één bent-, wij die geloven, hebben een paspoort dat als het ware is afgegeven in de hemel.
Wij zijn burgers van het Koninkrijk der hemelen.
En de wetten, en de geboden, en de verboden, en de regels die dáár gelden, die gelden dus ons h er.
Anders gezegd: wat engelen willen, en doen, dat moeten wij ook willen, en doen.

In ZONDAG 12, als eerst gesproken wordt over de cadeaus van DE Gezalfde, hoe Hij Profetisch en Priesterlijk en Koninklijk aan het werk is, dat heeft alles te maken met de Zijnen, die God Hem gegeven heeft.
Dan gaat die ZONDAG verder over hoe dan die gezalfden in het leven moeten staan.
In  en zinnetje: 'hoe zij op aarde, hemels moeten leven.'

Dat is aldoor dat sporen met elkaar: zoals DE Gezalfde, zo ook de gezalfden.
Gehoorzaam zijn als Hem. Om te doen, -eigenlijk is wat Paulus schrijft, niet anders dan wat de Heere Jezus Zelf zegt aan het eind van Mattheüs 28-, om te doen wat de Gezalfde de Zijnen allemaal geboden heeft.

En in dit stukje 1 tot en met 4, legt de apostel als het ware een fundamentje voor wat hij straks vanaf vers 5 nog verder gaat uitwerken.
Je kunt zeggen: dit is nog vaag, al is 'vaag' misschien niet het goede woord, maar nu weet je nog niet precies waar je aan toe bent.
Het wordt allemaal veel verder uitgewerkt. 'Kijk, dit is het.' 'En dat is het.' 'En zus is het.' 'En zo is het.'

En telkens weer, bij elk bevel, bij elke opdracht, is het van oneindig belang, om niet te bedenken van, 'nou, dan moet ik dit doen, en dan zal God wel goed met mij worden'.
Nee, wie ben jij? Wie bent u? Van Wie ben je d'r  en?

Het uitgangspunt is: 'ik ben van Hem!'
En dan is het altijd nodig, als het gaat over de geboden en verboden, over wat er moet, dat wij niet ophouden allereerst te d nken voor het wonder dat God de Heilige Geest zo in ons, en met ons, en aan ons bezig geweest is, dat het echt, dat het werkelijk waar is:
met Christus opgewekt!

En dat wij, als we gedankt hebben, dan verder gaan met bidden, of de Heilige Geest d or wil gaan, ons zo te beheersen, dat dat ook in ons leven tot uiting komt.
Want die Gezalfde, -we hebben gezongen Psalm 110:1-, Die zit in de hemel, op de

ereplaats, op de belangrijkste plaats. Als Koning geeft Hij vanuit de hemel Zijn Koninklijke gaven, Maar óók Zijn opdrachten!
Gezeten aan de rechterhand van God, als Koning, maar ook als Beschermmer.
Beschermmer van al Zijn koningskinderen.
Daar mag je op rekenen. Daar mag je zeker van zijn.

Dus ook deze opdracht is niet om gelovigen moe te maken. Van, 'moet dat nou allemaal weer?'

Nee, ook deze opdracht is er, om u telkens maar weer, in wat voor omstandigheden u ook bent, om u telkens maar weer te laten focussen op die Gezalfde.

Hij, HIJ is álles!

Als je de brief aan de Kolossenzen nog eens doorleest, denk dan maar aan hoofdstuk 1:15-20.

Wat wordt daar heel nadrukkelijk, als het ware bezóngen, die Gezalfde!

2) Dan het tweede. **De Gezalfde leeft! En daarom moeten de gezalfden in Hem nooit aards denken.**

Je kunt wel zeggen dat Paulus alles uit de kast haalt om de Kolossenzen, en om ons de goeie kant op te krijgen.

En dan zit er een klein beetje verschil in. Het 'zoeken', zoals staat in vers 1, dat is meer een zaak van het hart.

En het 'bedenken' van vers 2, dat is meer een zaak van het hoofd, van het willen.

Dat is nadenken over wie je bent. En, dat je wilt wat God in Zijn Woord zegt.

En dan lijken vers 1 en 2 heel erg op elkaar. Het is net alsof hij twee keer hetzelfde zegt. Maar in vers 2 gaat het vooral om die tegenstelling die de apostel daar maakt.

Die tegenstelling: hemels – niet aards.

Dan kun je weer vragen: 'wat wordt nou bedoeld met dat aardse'? Met 'dingen op de aarde'?

Wij leven hier op de aarde.

Is dat dan geld, en je fiets, en je huis, en je auto, en je mobieltje?

Dat kan er ook bij horen.

Maar 'aards', dat is alles waarbij niet gerekend wordt met de Gezalfde.

Dat is, alles waar bij je de Gezalfde als het ware er buiten zet.

Een voorbeeld: als ik ga voetballen, dan kan ik zo nu en dan ook wel een beetje vloeken, want dat is los van de Gezalfde. Maar als ik in de kerk zit, dan moet ik zingen, want dat hoort bij de Gezalfde.

Daar klopt niks van, als je zo denkt en doet!

Misschien dat het makkelijker is, als je zegt: 'niet aards gezínd zijn.'

Ook bij geld, en bij huis, en bij mobieltje, gaat het er om: 'wat heeft de Gezalfde daar nu over te zeggen?'

Dan weet u: ook over die dingen heeft Hij alles te zeggen.

Hoe wil HIJ dat je er mee omgaat? Hoe wil HIJ dat je er gebruik van maakt?

Maar dan ook verder ten aanzien van álles op deze aarde. Gezondheid en ziekte. Overheid en klimaat. Kerkelijke eenheid. En stemmen op 15 maart. Omgang met je burens. Hoe je thuis doet. Enzovoort, enzovoort, enzovoort. Niet aards gezind. Niet los van de Gezalfde. Maar Hij is bij álles betrokken. Hij is Koning. Ook over ons denken, en ons willen.

Merkt u, hoe ook hier meteen weer, zo verschrikkelijk belangrijk is, dat wij bidden om de Heilige Geest en Zijn werk.

U kunt straks de kerk uitgaan en denken van, 'ja, 't zal waar wezen, maar daar kom ik toch niet aan toe. Wat is dat nou voor zinloze preek geweest. Allemaal dingen gezegd, maar dat wordt 'm niet.'

Nee, dat gebed! Om tegenover, -denk maar aan die verzen 8 tot en met 23-, om tegenover die eigen invulling, tegenover dat menselijke denken, tegenover het jezelf voorop zetten, tegenover al die dwalingen, dat je dan vraagt om, "O God, beheerst U mij door Uw Geest zó, dat ik inderdaad Christus telkens voorop zet! Want 'jullie zijn gestorven!'

In Romeinen 6, da's ook een moeilijk hoofdstuk, maar hier is het ook zo vreemd gezegd: "jullie zijn gestorven".

Hoe kan ik dat nou zeggen?

Ze zitten daar in Kolosse ergens in een huis bij mekaar. En Epafras die de brief van Paulus gekregen heeft, of iemand anders, die is bezig die brief voor te lezen: "jullie zijn gestorven ...".

Ja ..., hoezo?

Ze hebben allemaal gespitse oren. En ze zijn er helemaal bij. Dan leven ze toch!?

Maar - ze zijn gestorven. Een gelovige is gestorven voor de satan en de zonde.

Daarvoor zijn ze levenloos. Die kunnen helemaal niks meer met jullie.

Zo mag de gelovige, zo mag u dat zeggen: "ik ben met de Gezalfde gestorven".

En dat betekent dan, dat de genáde van God, vergeving én vernieuwing, luisteren én het doen, dat dat honderd procent zeker is, ook voor mij!

3) Tenslotte. De Gezalfde leeft! **En daarom zullen de gezalfden in Hem. de heerlijkheid ervaren.** Het blijft een beetje moeilijk. Want, schrijft de apostel: 'jullie leven is verborgen, met Christus, in God'.

Waar is Christus?

Die is in de hemel.

En er is niemand die in de hemel kan kijken. Daar ben je als het ware opgeborgen.

Daar is HIJ als het ware opgeborgen, zoals je met hele dure dingen doet. Die laat je niet slingeren. Die berg je op. Daar ben je zuinig op.

Bij God in de hemel is ons burgerschap. Psalm 27:4, 'want bij de HEERE ben ik welgeborgen.'

Daar ben je veilig. Daar kan satan niet zo aan je komen, dat het verkeerd met je afloopt. En nu dat zo is. Nu God zo zuinig op je is, dankzij de Gezalfde, nu loopt dat uit op het meest geweldige: de heerlijkheid.

Die heerlijkheid is de bestemming van de gelovigen.

En ook dat is iets van elke dag, daar moet je niet te weinig aan denken.

Aards gezind zijn is ook: alleen maar druk zijn met de dingen om je heen. Dan kom je er nooit aan toe om te denken over de heerlijkheid. Terwijl dat zo verschrikkelijk belangrijk is.

Nu, en hier, is de gelovige verbonden met de Gezalfde. Telkens houdt Hij contact met u. Telkens blijft Hij aan het werk, voor u die geloven.

En als HIJ het eraan toe heeft, dan komt Hij terug. In heerlijkheid!

En dat zal zo'n heerlijkheid zijn, dat gaat ons verstand ver te boven. Maar dat moet ongelooflijk prachtig, heerlijk, geweldig zijn.

En dan komen de gelovigen zelf, ook vanuit dat 'verborgen, vanuit dat opgeborgen zijn', tevoorschijn in heerlijkheid.

Wie kan er nou aan jullie zien, dat jullie bij de HEERE welgeborgen zijn?

Wie kan er nu aan ons zien, dat wij Koningskinderen zijn?

Ja, hopelijk is er iets van te merken voor de omgeving. Dat bijzondere.

Maar heerlijkheid, is er bij ons nauwelijks, en misschien wel helemaal niet bij.

Maar dan, dan ... Wat een dag zal dat zijn!

Ja, nee, wat een begin zal dat zijn! Want het is die dag, dan komt het! Maar dan gaat het tot in eeuwigheid door. Heerlijk! Glorieus! Grandioos! Samen met Hem!

En nou terug naar het begin.

Wie bent u? Van Wie ben jij d'r één?

Als je dan eerlijk gelovend zegt: "ik ben van, ik ben in, ik ben met, Jezus de Gezalfde", dan zúl je eeuwig, heerlijk leven! Om de drie-enige God daarvoor eeuwig te eren!

AMEN